

СВЯТО МОЛОДИХ БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ

День радянської молоді в Москві

МОСКВА, 25 червня. (ТАРС). Юнаки і дівчата столиці, разом із своїми ровесниками в інших містах, республіках і краях, урочисто, радісно відзначили 25 червня своє свято — День радянської молоді. З ранку до пізнього вечора молодь була господарем Великої Москви.

Вранці юнаки і дівчата столиці — представники всіх районів міста попрямували на Красну площу і поклали вінки до мавзолею В. І. Леніна і Й. В. Сталіна.

До свята молоді робітники фабрик і заводів, дітячі науки і культури приготували чимало подарунків. Це був рапорт про чудові діла в змаганні назустріч ХХІІ з'їздові КПРС.

Сотні тисяч юнаків і дівчат готують особисті трудові подарунки з'їздові, готуються зустріти його по-комуністичному. Понад 400 тисяч молодих москвичів включилися в боротьбу за звання колективів і ударників комуністичної праці.

З рапортами трудових перемог прийшли молоді москвичі на мітинг, що відбувся на великій спортивній арені Центрального стадіону імені В. І. Леніна.

Під звуки маршу секретар ММК ВЛКСМ Борис Пастухов, супроводжуваний асистентами, вносить прапор Московської ордену Леніна і ордену Червоного прапора міської організації Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Вздовж трибун прокочується хвиля лалних оплесків.

З промовою на мітингу виступив перший секретар ММК ВЛКСМ Юрій Машин. Він говорить про те, що свято москвичів — це частка тієї загальної радості, величезного політичного і трудового піднесення, яким зустрічає країна настушний ХХІІ з'їзд партії. День молоді — це свято

юності всіх народів нашої великої Батьківщини. Від імені москвичів тов. Машин передає сердечний привіт усім юнакам і дівчатам братніх республік.

Під бурхливі оплески Юрій Машин проголошує здоров'я на честь славної радянської молоді, ленінської партії комуністів і її Центрального Комітету на чолі з товаришем М. С. Хрущовим, на честь світлого майбутнього всього людства — комунізму.

На мітингу виступили також ударник комуністичної праці, робітник карбюраторного заводу Василь Булатов, студентка університету Людмила Дергачова, перший секретар ММК КПРС П. Н. Дьомічев.

Учасники мітингу одногласно прийняли лист комсомольців і молоді столиці Центральному Комітетові Ко-

муністичної партії. Починається урочистий похід колон.

Потім відбулося спортивне свято. Високу майстерність продемонстрували 600 гімнастів товариства «Трудові резерви». З ними немов би змагалися акробати стадіону «Юних піонерів».

До програми було включено також естафети, фехтування, велогонку з вибуванням та інші спортивні виступи.

День молоді широко відзначили юнаки і дівчата Києва, Мінська, Баку, Ташкента, Вільнюса, Талліна, Фрунзе, Сталінабада, Архангельська, Владивостока, Ленінграда та багатьох інших міст.

Пролетарі всіх країн, єднатесь!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V № 76 (427)

Середа, 28 червня 1961 р.

Ціна 2 коп.

УРОЧИСТО, РАДІСНО

В ДЕНЬ радянської молоді в обласному центрі зранку були організовані спортивні змагання на стадіоні «Авангард» і на пляжі. Учасники художньої самодіяльності першої і другої міських лікарень виступили з концертами на площі імені Кірова і в міському саду. Тепло зустрічали глядачі виступ самодіяльних митців клубу імені Калініна в парку імені Леніна.

З РАНКУ до Георгіївського гаю почали з'їжджатися святково прикрашені

машини з усього Олександрівського району. З кожного села, з кожного підприємства прибули учасники художньої самодіяльності. День радянської молоді тут проводився разом з святом пісні і танцю.

Особливо вдало виступив самодіяльний колектив колгоспу імені Леніна. Їхній духовий оркестр завоював загальне визнання, як один з краших. Гаряче аплодували глядачі і хореві диячки з колгоспу імені Калініна — підготувала його до виступу секретар артільної

комсомольської організації доярка Люба Карнаух.

НА Гайворонському стадіоні «Локомотив» 25 червня зібралися юнаки і дівчата з усіх колгоспів району. Свято пісні і танцю почалося виступами 13 краших хорових колективів. Колгосп «Шляхом Леніна» славиться непоганими надоями молока. То ж глядачі особливо тепло вітали ансамбль доярок-трудівниць. Хороші номери підготував до свята і колектив учасників художньої самодіяльності клубу імені Ворожського. Особливо тепло зустрічали присутні появу на сцені танцюристів. А подивитись було на що. Своєю майстерністю продемонстрували у цей день 9 самодіяльних колективів.

ОБ 11 годині ранку представники комсомольських організацій м. Ульяновки в урочистій обстановці поклали вінки біля пам'ятника В. І. Леніну. Потім в парку відбулося відкриття свята. На нього приїхали делегації з усіх колгоспів району. Секретар райкому партії М. Ф. Линченко, вітаючи юнаків і дівчат, розповів про трудові досягнення молодих доярок, свинарок, кукурудзоводів району, побажав їм ще краших успіхів у праці.

В концерті взяли участь учасники художньої самодіяльності майже всіх клубів. Виступи тривали до шостої години вечора.

А коли блідий місяць осяяв потемнілу воду ставу, на плоту спалахнуло вогнище. Святкування тривало до пізнього вечора.

Сесія обласної Ради депутатів трудящих

26 червня відбулась друга сесія Кіровоградської обласної Ради депутатів трудящих (восьмого скликання). На сесії було розглянуто питання про організаційно-масову роботу районної і сільських Рад депутатів трудящих по виконанню рішень січневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП Ук-

раїни колгоспами і радгоспами Устинівського району.

Сесія звільнила депутата М. О. Августова від обов'язків першого заступника голови виконкому обласної Ради депутатів трудящих в зв'язку з переходом на іншу роботу і обрала першим заступником голови обласного виконкому депутата Л. О. Чуйка.

Комсомольці і молодь!

Ще і ще раз перевірте: чи готові ви до збирання

ВРОЖАЮ?

ІХ ДЕВІЗ: за 8—10 днів

ЗОЛОТИТЬСЯ проти сонця пшениця, під подихом теплого степового вітру схилля додолу обважнілі колосся. Ми не це тиждень — два і механізатори вийдуть в поле пожнати плоди труда хліборобського. Для цього потрібна справна техніка. Про неї заздалегідь подбали механізатори колгоспу імені Карла Маркса Устинівського району. Першими підготували свої машини для роботи на жнивах комбайнери Я. Шевченко, С. Глуценко, Д. Васінович та інші. Добре відремонтовані і трактори-тягачі. Це комсомольці П. Корольчук і М. Штанько постаралися. Зараз в колгоспі завершується ремонт жаток. До вивезення майбутнього врожаю готові і 10 автомашин.

В найближчі 2—3 дні колгоспники будуть повністю готові до жнив. І девіз у них чіткий: за 8—10 днів провести жнива.

М. ПОЛЯКОВ, юнкор.

НАПОГОТОВІ

У ПОВНІЙ бойовій готовності стенові кораблі комбайнерів Петра Буряка і Григорія Лебединського з колгоспу імені Сталіна Новгородківського району. Вони вивели свої машини в поле для перевірки — обкошують краї полів. Аграти працюють бездоганно.

Петро і Григорій чекають сигналу розпочати жнива.

П. ВІКТОРОВ, юнкор.

Урядова делегація ДРВ у Москві

26 червня трудящі Москви палко вітали урядову делегацію ДРВ на чолі з прем'єр-міністром і членом політбюро ЦК партії трудящих В'єтнаму Фам Ван Донгом.

На Внуковському аеродромі, прикрашеному державними прапорами ДРВ і СРСР, високого гостя зустрічали керівники Комуністичної партії і Радянського уряду.

Товариша Фам Ван Донга і членів урядової делегації братньої демократичної республіки В'єтнам сердечно вітав товариш М. С. Хрущов. З промовою-відповіддю виступив прем'єр-міністр ДРВ Фам Ван Донг.

(ТАРС).

Кубинські артисти на Україні

ЛЬВІВ, 26. (РАТАУ). З відділення національного театру столиці. В його складі 30 професійних артистів і 11 чоловік з фольклорної групи.

В яскраву демонстрацію дружби народів Радянського Союзу і Куби перетворилася зустріч артистів з львівськими автобусобудівниками і колгоспниками артілі імені ХХ з'їзду КПРС Новояричівського району.

— Ми приїхали до вас не тільки як представники кубинського мистецтва, — сказав у розмові з кореспондентом РАТАУ художній керівник ансамблю Раміро Герра, — але й як посланці кубинського народу, який відчуває до радянських людей найпалкіші симпатії. Сподіваємось, що гастроля ансамблю в Радянському Союзі сприятимуть зміцненню дружби наших народів.

ДАЛЕКО за село несеться чарівна, задушевна пісня. Дзвінкі дівочі голоси виводять її старанно і ніжно, як тільки зазвучать вони, в Аджамці говорять: — Знову заспівали наші «солов'ї».

Люблять юнаки та дівчата артілі імені ХХ з'їзду КПРС Кіровоградського району збиратися в часи дозвілля на берегах колгоспного ставу. І в День свята юності вони теж прийшли сюди повеселитися.

На знімку (зліва направо): причіплювач Євгеній САВИЦЬКИЙ, доярки Меланія ГАМАНЮН, Галина ЩЕРБИНА, Галина ПАЩЕНКО та Іван ГАМАНЮН.

Фото В. КОВПАКА.

ІЗ ЗАПИСНОЇ КНИЖКИ
ГОЛОВИ ПРАВЛІННЯ

ОСЬ ЩО розповів керівник артілі Павло Григорович Григоренко.

— Торік на кожні 100 гектарів угідь ми одержали лише по 175 центнерів молока, або по 1454 кілограмів на корову. Такі результати, звичайно, не могли задовольнити нас, тим більше, що зобов'язання були значно вищими.

1961 рік — третій рік сермірки — ми вирішили зробити переломним у виробничтві молока. Рубежі визначили точно: одержати по 310 центнерів молока на стогектарну площу, що становитиме по 2500 кілограмів на корову.

Чи ж реальні такі плани? Так, реальні.

Голова артілі на хвилину замислюється. Перегортає сторінки своєї записної книжки. Знайшовши потрібні цифри, продовжує:

— У колгоспі три молочнотоварних ферми. Основним завданням кожної з них є різке збільшення поголів'я корів, підвищення його продуктивності. Всі вони комсомольсько-молодіжні, всі борються за звання комуністичних... Отже успіх вирішує наша молодь.

Зараз у господарстві налічується 496 фуражних корів, або по 13 корів на 100 гектарів угідь. До кінця року матимемо до 600 корів при плані 570, що становитиме по 15 корів на 100 гектарів угідь. Молочне стадо поповнюємо за рахунок власного відтворення. Від 70 нетелів одержано здоровий приплід, а пізніше ще отелиться близько 30 корів.

Продуктивність худоби зараз висока. Щоденний валовий надій в артілі становить біля 4500 літрів. А це тому, що повели велику боротьбу з яловістю худоби. Багатий і раціон годівлі тварин. Щоденно корови перебувають на випасі. Крім

РІК ЗАВЕРШИМО У ЖОВТНІ

В АБИТЬ око чудовий літній пейзаж. Як тільки минеш останній вибалок, мов на долоні, вимальовується панорама колгоспного села. Це — Перчунове. Біляють причепурені нові будиночки під білим шифером, черепицею, залізним дахом... Кожна оселя потпає в розкішному саду.

Росте, оновлюється село. Все менше і менше залишається старих, під солом'яною стріхою хатинок, що тулилися одна біля одної. Щороку в Перчуновому святкують новосілля до п'ятдесяти сімей колгоспників.

В артілі є план реконструкції села. Згідно з ним тут збудовано нову лікарню, дитячі ясла, бригадний клуб, здійснено радіо- і електрифікацію села, споруджуються приміщення колгоспної контори, чайної, магазину.

Красиве, впорядковане село. А ще прекрасніші тут люди. Саме про тих, хто звеличує красу людську своєю звитяжною працею в ім'я комунізму, ми і хочемо розповісти.

ки одержують грошові премії...

ВИМПЕЛИ —

ПЕРЕДОВИМ ФЕРМАМ

— ЗГІДНО з рішенням партійного бюро і правління колгоспу передовим фермам щомісяця вручається Перехідний червоний вимпел, — говорить секретар партійної організації колгоспу Іван Федорович Жанталай. — Зараз його вручено фермі четвертої комплексної бригади.

Як матеріальне заохочення, встановлено три грошових премій. Перша — 10, друга — 7, третя — 5 карбованців. У квітні першу премію одержала краща доярка колгоспу Надія Дишлева.

— Приділяється велика увага розгортанню соціалістичного змагання серед доярок. За кожною фермою закріплені агітатори. Так, на фермі четвертої бригади агітаційно-масову роботу проводять Федір Чижма, Віра Бабенко та Надія Мороз.

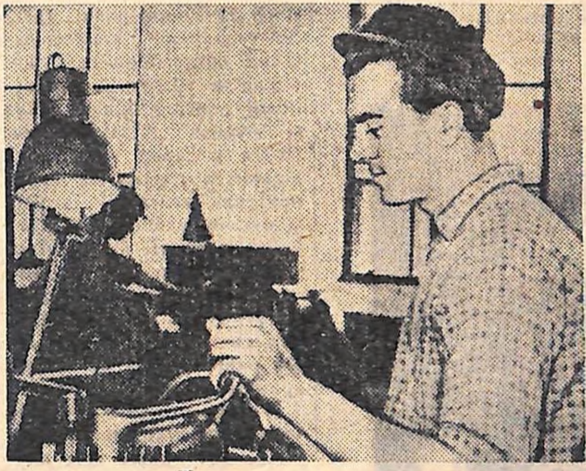
Хід змагання регулярно висвітлюється у стінніваках, бесідах агітаторів, на дошках показників. Імена і фотографії передовиків заносяться на колгоспну Дошку пошани. Пожвавлення агітаційно-масової роботи серед тваринників позитивно відбивається на підвищенні продуктивності праці, виробничих успіхах. Колгосп достроково, на місяць раніше, виконав піврічний план продажу молока державі. На честь наступного з'їзду КПРС тваринники дали слово завершити річний план продажу молока до 17 жовтня.

В. БАЛАНДА,
Г. ПОЗНЯК.

Колгосп імені Калініна
Новоукраїнського району.

Токар Олександрійського рудоремонтного заводу Станіслав Когутенко готує гідну зустріч ХХІІ з'їзду КПРС. Станіслав дав слово завершити десятимісячний план до 17 жовтня. Змінні завдання він виконує на 120—125 процентів.

На знімку: токар Станіслав КОГУТЕНКО.
Фото В. Ковпака.

Славний виступ молодого комуняра

В номері «Молодого комуняра» за 31 травня цього року була надрукована кореспонденція «Як натиснуть, то й ми натиснемо...» В ній критикувалася погана організація та низька якість робіт будівельного управління № 3 тресту «Дмитроввугледбуд» на спорудженні Балахівської школи-інтернату.

Кореспонденція обговорювалася на засіданні партійного бюро управління. Критика визнана цілком правильною.

Зараз роботи на об'єкті ведуться з таким розрахунком, щоб будівництво спального корпусу інтернату закінчили повністю в червні.

Проте головною перешкодою у закінченні спорудження інтернату є відсутність цілого ряду устаткування, яке постачає замовник — управління капітального будівництва Кіровоградського облвиконкому.

СЛАВУ ЛЮДИНІ СТВОРЮЄ ТРУД

організовує корисні справи, — а їх у заступника секретаря комсомольської організації заводу немало. Тепер вона готується до вступу в Московський інститут харчової промисловості.

І з ким би не говорили, весь колектив приємно відгукується про Нелю: старанна, активна і скромна комсомолка. Працює Неля в бригаді комуністичної праці, яка борється за звання колективу імені ХХІІ з'їзду КПРС. Керує бригадою комсомолка Катя Єременко. Злагоджено працюють всі члени цього чудового колективу.

Заводська потужність автоматичної лінії, яку вони обслуговують, розрахована на 6 тисяч пляшок пива за годину. Але завдяки тому, що заводські ентузіасти збільшили число обертів автоматів «М-6», а кожен з членів бригади освоїв дві-три суміжні спеціальності, цех працює безперебійно і додатково випускає 200—300 пляшок пива за годину. Бригада щомісяця виконує виробничі завдання на 100—125 процентів.

М. ГАЛИЧЕНКО,
наш позаштатний
кореспондент.

На знімку: Неля ЛОЗЕНКО.
Кіровоградський
пивзавод.

Струм пішов на ферми

Добре потрудились бригада електромонтажників Помічанської виконробської дільниці № 3. За короткий строк вона встановила біля 200 стовпів електропроводки. І засяяла лампочка ілліча в будинках колгоспників села Варваро-Олександрівки Добровеличківського району. Електричний струм потік і на центральну садибу ферми артілі імені Сталіна.

Разом з електроосвітленням на ферми артілі прийшла механізація. Тепер тваринники доять корів не вручну, а при допомозі автодоїльних установок.

П. ШЕЯКО.

Добровеличківський район.

БІЛЬШЕ Б ТАКИХ

В ЧЕТВЕРТІЙ комплексній бригаді колгоспу імені Куйбишева, на краю села, теляри крили дах великого приміщення. Закінчать вони свою роботу — і в колгоспі відкриється нова ферма. Бригадир Олександр Жентолай ходив заклопотаний: ферма велика, людей треба багато.

А вона, Ніна Цоруш, ніби вгадала його думки: сама прийшла і попросила, щоб її призначили дояркою. Відразу ж дівчині виділили групу нетелів. З ними працювати було нелегко. Зима ж видалася така кисла: корки доставляли важко, не один іздовий воза поламав, не раз глушався мотор тракторів. Та Ніна дуже добре доглядала своїх телиць, і вони завжди були нагодовані, напоєні, чисті. З часом дівчина все більше хвилювалася: незабаром почнуть розтелюватися її підопічні.

Нарешті розтел розпочався. З першого ж дня повела Ніна боротьбу за високі надії.

Не нарадується тепер бригадир вправною дояркою. Більше б таких! Он за Ніною вступили в боротьбу за молоко й інші дівчата. Її подруга Ганна Раценко теж виийшла в передові. І досвідчений дояр дядько Петро сміється:

— І в мене ще порох є! Позмагаюся з вами, молодята. Та Ніна не збирається віддавати своєї першості. Вже зараз має понад 1200 літрів молока на корову.

М. СТОЯН.

Новомиргородський район.

Праця і навчання йдуть поряд

Проханню Каті не відмовили — доручили вирощувати 35 новонароджених телят. З цими тваринами дівчина вже мала справу раніше: ще як учениці школи вчилась, то шефувала над молодняком. І хоч зараз роботи багато, та виконує телятниця її залюбки. Тому й молодняк добре вгодований і хороший вигляд має.

Роботою Каті Благовісної задоволені всі в колгоспі імені Шевченка. Самій дівчині вона приносить насолоду: Катя з нею успішно справляється і добре вчиться в заочній середній школі.

О. КОНСТАНТИНОВ.
Компаніївський район.

ВИСОКІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТАЮТЬ РЕАЛЬНІСТЮ

цього, вони одержують по 15—20 кілограмів добротного кукурудзяного силосу, 2—3 кілограми грубих кормів (подрібнена ячмінна і пшенична солома). Подбали ми і про організацію зеленого конвейера в літній період.

Як не пишатися нам досягненнями дружного колективу доярок ферми четвертої комплексної бригади, який бореться за почесне звання комуністичного? Дівчата добилися найвищого в артілі надію молока. В цілому по фермі його одержано по 976 літрів. А Лідія Моклюк, Люба Смоляр, Катерина Човнова одержали по 1260—1700 літрів молока на корову.

Славно трудяться в передз'їздовські дні і доярки комсомольсько-молодіжної ферми другої комплексної бригади. Перед у змаганні веде Надія Дишлева. На її рахунок вже є 1760 кілограмів молока на кожну корову. Всього на 200—300 кілограмів менше одержали її подруги Лідія Мельник, Лідія Кушнієнко.

Змагання на честь з'їзду ширяться, зростає число передовиків.

ПЕРШІСТЬ— ЗА НИМИ!

НА ФЕРМУ четвертої бригади ми прибули саме в той час, коли розпочиналось обіднє доїння. Дівчата в чистих халатах, з дійницями в руках поспішали до своїх підопічних.

Першою принесла два повних відра Люба Смоляр.

— Від скількох корів це? — запитуємо.
— Від трьох. А всього їх у мене шістнадцять.
— І всі так добре дояться?

— У середньому по 13—15 літрів кожна дає. З початку року маю вже тисячу літрів. Та я на фермі не перша. Ініціатива належить моїй подрузі Лідії Моклюк. Вона по відру молока надіє від окремих корів за один раз. А добовий надій у неї найвищий — по 17—18 літрів на корову. Та ось і вона... Знайомтесь!

— Що там хвалите, всі доїмо добре, — озвалася Ліда.

ВИСОКІ НАДІЇ,
ВИСОКА Й ОПЛАТА

— СТАРАННО, з душею трудяться наші доярки, — розповідає Павло Гнатюк Лисий. — Надії зростають з кожним днем. І це радує нас. Та й оплата праці в нас висока, стимулює... За кожен надодений літр молока нараховується по 0,25 трудодня, враховуючи при цьому і догляд за тваринами та збереження приплоду. Лідії Моклюк, приміром, за квітень нараховано 138 трудоднів. Та в рахунок додаткової оплати за чотири місяці одержала 343,5 кілограма молока.

Крім того, передові дояр-

Шефи з рудоремонтного

Ще й року не минуло відтоді, як робітники Олександрійського рудоремонтного заводу вирішили шефувати над сільгоспартілою імені Свердлова. Комітет комсомолу, зокрема, направив у колгосп і свого представника для виявлення потреб своїх сільських друзів.

Хорошими, чуйними шефами виявилися юнаки і дівчата з рудоремонтного. Працівники відділу головного механіка виготовили для колгоспу радіально-свердлильний верстат. Довгий час його не відправляли підшефним. В цю справу втрутився комітет комсомолу, і незабаром верстат був уже в колгоспі.

Недавно комсомольці заводу з участю інших робітників взяли відремонтувати малий токарний верстат. Старанно попрацювали члени комітету комсомолу — слюсар по ремонту обладнання Григорій Максименко і слюсар Юлій Мінділовський, секретар первинної організації відділу головного механіка електрослюсар Ніна Мальована та інші. Відремонтований верстат разом з комплектом інструменту подаровано колгоспникам.

Негазразд в артілі з механізацією. І комсомольці заводу взяли шефство над виготовленням підвісної дороги для тваринницької ферми довжиною 300 метрів. Зараз вони розробляють потрібні креслення.

Так в усіх справах. Робітники жваво цікавляться потребами сільських трудівників і вважають своїм обов'язком надати їм потрібну допомогу. Це і є відповіддю молоді з рудоремонтного на рішення січневого Пленуму ЦК КПРС.

І. ДУДНИК,

інструктор
рідського
ЛКСМУ.

ЗУСТРІЧ

через 25 років

Це була хвилююча подія. Дорослі, мужні люди, мов діти, раділи один одному. Були зворушливі обійми, міцні потиски рук і товариські звертання по імені. Так зустрічаються тільки друзі.

Через 25 років зустрілися у Кіровоградській середній школі № 6 перші її випускники. Четверть віку... У кожного за плечима велика життєва історія. Змінилися характери, погляди, прагнення. Та почуття дружби витримало всі випробування.

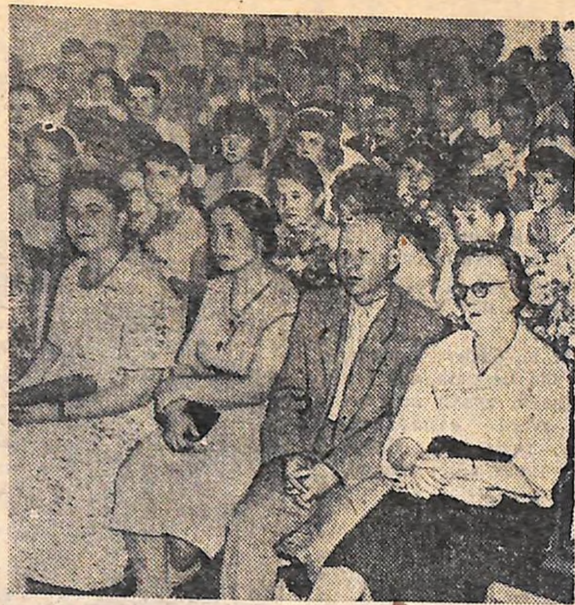
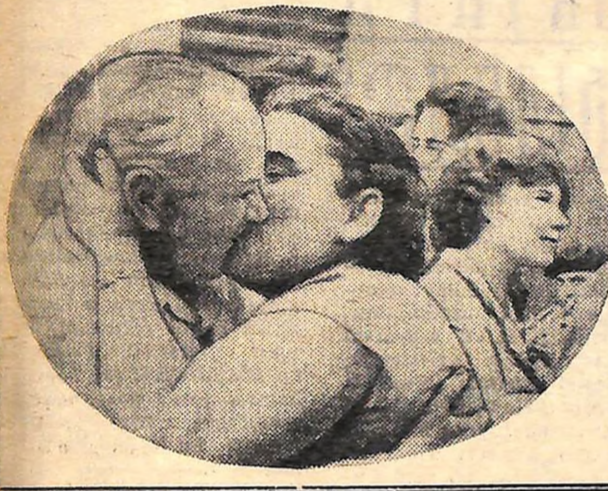
Ось вони сидять у залі. Доцент Московського державного університету П. Пустовойт, лікар С. Шухат, інженер шляхів сполучення Е. Дорфман, заступник голови президії Московської міської колегії адвокатів І. Склярський, працівниця Кіровоградської обласної друкарні О. Банкова.

Не всі однокласники зібралися тут. Ніколи більше не придуть на зустріч Валя Шлапачук, Георгій Столярів, Олександр Бодашко, Фрідріх Паль — всі четверо загинули на війні.

Із захопленням поглядають на старших товаришів випускники 1961 року. Кожен, напевне, затаїв мрію: так само із своїм класом зустрітисся через роки, в якій країні розкидала їх доля.

Зустріч першого і останнього випуску десятих класів (далі буде одинадцятирічка) перетворилася у справжнє свято школи і надовго залишиться в пам'яті її учасників.

Г. АНТОНЕНКО,
директор Кіровоградської середньої школи № 6.

На знімках (в овалі): завуч школи 1936 навчально-го року **О. Кравченко** вітається з випускницею того ж року **Р. Мединською**; (вгорі) зустріч випускників двох поколінь в актовому залі школи.

Фото **В. Штейнберга.**

САДАМ

ОВНЯНСЬКА школа-восьмирічка вся потонає в саду. Коли лунає останній дзвінок, здавалось, дзвенів кожен листочок тополь, яблунь, груш, вирощених дітьми.

Прощатися з садом прийшли перші випускники школи. Вісім років тому разом з директором школи **І. Голобородьком** і біологом **О. Базилевською** садили вони дерева, поливали їх, берегли від холоду і шкідників.

«Вирости ви, і ми піднялись над землею», — немов шепотіли деревця.
— Колись тут було кілька старих дерев. Тепер

шкільний сад розкинувся на грюх гектарах. Протягом восьми років школярі вели облік, кому з колгоспників і які потрібні саджанці.

Мистецтву юних садоводів могли позаздрити старші. Дві тисячі кучерлявих дубків, посаджених із жолудів, під-

ЦВІСТИ

нялися навколо школи. Умілі дитячі руки під керівництвом вчителів створили фігурний квітник. Крім поширених квітів, тут ростуть і рідкісні. Недалеко від шкільного приміщення вирости великий малинник, виноградник, сотні кущів чорної смородини.

...Та ось і закінчилися садові доріжки. Восьмикласники повертаються на шкільне подвір'я. Галя Погрібна нагадує, як ділилися планами подруги.

— Хотілось би садоводом стати, — говорила більшість із них.
Тут, саме в школі, вони знайшли красу цієї спеціальності. І чи буде це в рідному колгоспі, чи в іншому місці — цвісти садам, де господарюва т и м у т ь І х вправні руки.

О. ВЕДЕНЄВ.
м. Олександрія.

Дитячий, колгоспний

З АШУМІЛІ біля чепурного цегляного будинку яблуні, груші, черешні. Цей дім ще зовсім новий, йому минуло лише один рік. І живе в ньому така ж молода сім'я — 70 малят. Це дитячий садок маловишківського колгоспу імені Сталіна.

Ще недавно діти розміщалися в кількох хатах. Хоч і там почували вони себе як вдома, та правління вирішило затримати будівництво контори і швидше спорудити приміщення дитсадку.

Десятки малюків навчаються зараз тут правильно вимовляти слова, декламувати вірші, доглядати сад, обробляти город. Грядки невеличкі, але в уяві дітей — це справжні масиви. Тут їх зрошують, удобрюють, ведуть боротьбу з шкідниками дерев та бур'янами.

Частими гостями малят бувають їхні шефи — піонери маловишківського Будинку піонерів. Вони дарують дітям іграшки, вишивки, малюнки, зроблені власними руками, виступають з концертами.

Є в дитячому садку і свої «артисти». Їх більше двадцяти.

Все тут створено для того, щоб діти нормально росли і розвивалися. Своєчасні прогулянки, сон, хороше харчування роблять дітей здоровими і життєрадісними. З першого дня організації дитячого садка завідуючою працює молода вихователька **Марія Люлька**. Уважно, як мати, турбується вона про своїх вихованців. Такого ж ставлення до малюків вимагає **Марія** і від виховательки — **Наді Тугової**, **Галі Васильченко**, **Каті Хабарової**.

Хороше дітям у колгоспному дитсадку! Батьки знають, що їхні сини і дочки доглянуті і нагодовані, бо в малят є справжня мати — рідна Вітчизна, що піклується про їхнє сьогоднішнє, про їхнє майбутнє.

І. ТЕЛЯТНИК.

Надої зростають

Великі зміни сталися на протязі останніх років у житті **Клави Московчук**. Тепер вона вже не сором'язливе дівча, яке щойно семирічку закінчило, а досвідчена доярка. Її ім'я занесено в Книгу трудової слави району.

Така пошана дівчині — за труд самовідданий. У минулому році одержала вона від кожної корови по три тисячі кілограмів молока, а в цьому році зобов'язалася довести річний надій до чотирьох тисяч літрів. Вже зараз є чим похвалитися **Клавді**: з початку року на кожну корову має близько 1500 літрів молока.

Л. ТКАЧ.

Колгосп імені Карла Маркса
Ульяновського району.

Смілива операція

Двадцять років тому **Гордій Романович Логвиненко** втратив зір на одне око. З роками з'явився біль, який дуже турбував. Неодноразово **Гордій Романович** звертався до лікарів. Нічого не допомагало. І коли лікар з міськлікарні т. **Хенкіна** запропонувала операцію, мало вірив в успіх, бо давно втратив надію на видужання.

Та ось операція закінчена. Завдяки умілим рукам, сміливому розуму успішно

усуєно помутнілий хрусталик з передньої камери.

Кілька днів напруженого чекання і... **Гордій Романович** побачив світло.

У практиці **В. І. Хенкіної** було чимало складних операцій. І кожна вдача приносила почуття задоволення, радість. Та більшої радості, як у той день, коли пацієнт видужав, молодий лікар ще не відчувала.

Г. ДАДУШКО.
м. Кіровоград.

М. БАРСЬКИЙ

На початку віку

КІНО

НЕОЗОРИ снігові поля наче свичева брила, нависло непривітне небо... Сибір... Поблизу Саянських гір загубилося село Шушенське.

Так починається кінокартина «На початку віку»*) — фільм про молоді роки дорогого вождя, про те, як в складних суворих умовах **Володимир Ілліч** написав понад тридцять праць. Тут же, в засланні народилась у **В. І. Леніна** ідея створення

(З конференції глядачів в кінотеатрі «Мир»).

Пушкіна. Однак час зупинитися і надати слово нашим глядачам, з якими в приміщенні кінотеатру «Мир» редакція провела конференцію по кінофільму «На початку віку». Виступає слюсар заводу «Червона зірка» **О. Дуженко**:

— Картина мені дуже сподобалась, тому що вона розповідає про найдорожчу і близьку людину. На мій погляд, успіх фільму — це, насамперед, успіх виконавців головних ролей.

Слово бере глядач (зінімок зліва) **О. Лихачов**:

— Після XX з'їзду КПРС з'явилося значно більше цікавих художніх творів, які відображають життя нашого народу, засновників Комуністичної партії. Одним з таких фільмів є картина «На початку віку». В ній добре показані образи **Володимира Ілліча** і **Надії Костянтинівни**, їх хороша дружба.

Потім виступив працівник обласного управління культури (зінімок вгорі) **О. Зубицький**:

— На мене особисто фільм справив велике враження.

Він зворушив мене до сліз своєю життєвістю і людяністю. Який близький **Ленін** до народу! Який близький народ до **Леніна**.

Актриса - пенсіонерка **Ю. М. Нелідова** і майстер заводу «Червона зірка» **М. Білогорський** у своїх виступах говорили про красиве життя вождя, яке він повністю віддав народові, про значну творчу вдачу артиста **Ю. Каюрова**.

Перша конференція глядачів в кінотеатрі «Мир» пройшла цікаво. Хочеться сподіватися, що колектив кінотеатру і надалі буде гести що корисну і необхідну громадську роботу.

О. ГУДАЛОВ.

згадано російської газети «Месра».

Важким і тернистим був життєвий шлях **Володимира Ілліча** в ці роки. Поневіряння — Петербург, Женева, Мюнхен, переслідування царської поліції, розлука з рідними і близькими, матеріальна незабезпеченість... Але почуття революційної відповідальності були сильніші за все. Саме таким — простим і мудрим, добрим і суворим — відтворює образ **Ілліча** молодий артист **Саратовського театру Ю. Каюров**.

Виконавця ролі **Н. К. Крупської** **Є. Ситко** також дебютантка в кіно. Здібна актриса працює в Московському театрі імені **О. С.**

*) Новий художній фільм. Автор сценарію **С. Ермолинський**, режисер **А. Рибаків**, композитор **М. Пейко**.

Меридіан ЗАЩИЩАЮТЬСЯ ЖИВИМИ

Командант записував. Він поспішав. Тепер вони в його руках, не втечуть. Ви подивіться, герр гебітскомісар, як вміє працювати **Мінасевиц**.

— Далі!
— **Іван Волощенко**, живе по вулиці... **Юрій Голуб** та **Іван Голуб**, брати живуть на **Кушівці**... **Федір Малюк**, адреса...

Мінасевиц записував.

АРЕШТ

НАСТАЛА осінь 1943 року. Життя міста з кожним днем ставало все напруженішим. Блискавичний наступ **Радянської Армії** на Захід виводив гітлерівців із себе. Вбивствами, терором намагалися загарбники довести, що **Німеччина**, фатерланд, ще міцна. З наближенням фронту у **Кіровограді** не стало військ СД. Замість них з'явилися фашисти в чорній формі, з чорними пов'язками на руках — гестапівці.

6 листопада почалися масові арешти підпільників. Окупанти жорстоко розправлялися з тими, на кого падала хоч найменша підозра.

(Закінчення. Початок див. в № 73, 74).

НАРИС.

ра зв'язку з партизанами. У підпільника **Федора Малюка** фашисти розстріляли батька, матір, двох сестер і тринадцятирічного брата, у **Івана Конарева** — матір і батька.

В ці тривожні, повні небезпеки дні, **Олена** майже не була вдома. Щоночі виходила на завдання. Енергія її не мала меж. Вона встигала побувати на зборах підпільних партизанських груп, щоб передати накази командування, переправити в ліс нові групи патріотів, передати народним месникам зібрану зброю...

— Боюсь я за тебе, дочко, — казала в короткі хвилини зустрічей **Олена Василівна**. — Тікай, прошу тебе, тікай!

— Я, мамо, заворожена, — посміхалась **Бур'янова**. — До мене кожен гестапівець доторкнутись побоїться.

Навіть наказ залишити місто і негайно виїхати в **Бобринець** комсомолка не виконала. Через два дні вона знову повернулася в **Кіровоград**. Командиру загону **Івану Конареву** свій вчинок пояснила:

— Не можу я, розумієте, не можу зараз ховатися, коли назрівають такі великі події.

В ОДИН з вечорів листопада **Олена** вирішила заночувати на квартирі свекрухи.

Мовчки, притиснувшись одна до одної, жінки посідали біля тьмяного каганця. Примхливо гойдається з боку в бік його вогник. Недовго лишилось ховатися у своїй рідній хаті. Фронт наближався. І в один з таких вечорів у вікно постукає **Дмитро**...

— Мамо, **Бориса Мосенца** арештували. Даремно йому не довіряли. Кажуть, на допитах він поводив себе, як справжній герой і нікого з організації не видав.

Раптом у двері затарабанили.

— Відчиніть, — почувся жіночий голос.

Олена Василівна глянула на дочку. Та стояла суворо і зібрана, мов перед далеким...

(Закінчення на 4-й стор.).

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
28 червня 1961 р., 3 стор.

Мерві ЗАЛИШАЮТЬСЯ ЖИВИМИ

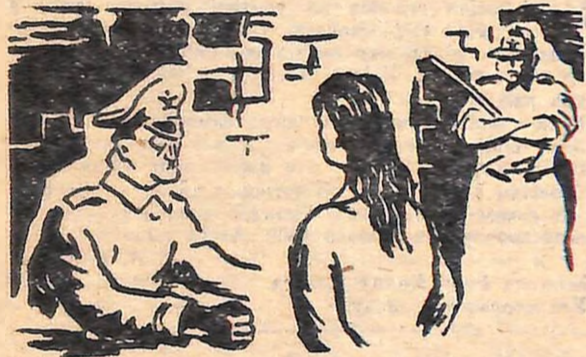
(Закінчення).

кою дорогою. Вона не промовила жодного слова. Все було зрозуміло. Лише кивком голови наказала матері відчинити.

В кімнату вдерлися п'ятнадцять озброєних до зубів гестапівців. За їх спинями ховався Борис Мосенз. Кілька чоловік схопили Олену Василену, потягли до машини, інші накинупсь на Бур'янову. Її били в обличчя, в голову, в живіт, били ногами, кулаками, прикладами. Напівмертву кинули в грузовик. Машина помчала по сплячому місту в напрямі вулиці Карла Маркса. Там, на розі Олексіївської, знаходилось гестапо.

КРАЩЕ ВМЕРТИ СТОЯЧИ...

У В'ЯЗНИЦІ Бур'янову і Олену Василену кинули до найбільш населеної 9-ї камери. В маленькій кімнатці важко було дихати.

ти, весь час доводилося сидіти на одному місці.

Вранці за Оленою прийшли, щоб повести її на перший допит. Але після звірячих нічних побойв вона ледве дихала, майже не могла розмовляти. Комсомолку відправили у госпіталь. Лікарі одержали суворий наказ гестапо: будь-що вилікувати! Напівхвору, слабку Олену вже через одну добу потягли на допит.

... В кабінеті сиділи три німці. При появі Бур'янової всі вони, мов по команді, повернули голови в її бік. Погляди їх виражали неприховану зацікавленість.

— Як твій ім'я? — запитав слідчий.

— Олена Бур'янова.

— Ти маєш дві найни, три хвилини. Потім — ...ест пізно. Думай, добре думай... Нас інтерресирте твій товариш, зброя...

— Він поклав на стіл золотий годинник.

— Ви можете заховати свою «Омегу». Я заздалегідь сильно люблю свою Батьківщину, щоб стати зрадником. До того ж, дуже ненавижду вас, і тому...

Скінчити Олена не встигла. Страшний удар збив її з ніг. Гладкий гестапівець обдав Бур'янову крижаною водою з відра, яке стояло біля вікна. Коли комсомол-

ка опритомніла, у неї паморочилося у голові, а перед очима пливли райдужні кола.

— Будеш говорити? — Ні.

— Давайте стару, — коротко кинув слідчий.

Один з німців вийшов і незабаром повернувся, пропустивши поперед себе Олену Василену. Простенька хустка сповзла їй на плечі, відкриваючи припорошене свинною густе волосся. Глянула старенька на скривавлену Олену, і сльози покотились по зморшкуватих щоках.

— Ось, полюбуйся на твій кінд, — кризь зуби процідив слідчий. — Вона не хотіла з нами красиво говорити. Ми її мало-мало наказали. Скажи, хай вона не мовчить.

Олена Василенна з острахом і гордістю дивилась на дочку. Слідчий чекав. Потім зробив знак своїм помічни-

вался, вона, щоб хоч трохи відігнати почуття страшного болю, починала думати про рідну школу, про матір, чоловіка.

... Олена бачить рідні, близькі очі Дмитра, чує його ласкавий, трохи приглушений голос: «Тримайся, Оленко, тримайся! Оленко!» — гукає він і зникає.

... Новий удар. — Будеш говорити? — Ні.

Бур'янову посадили на електричний стілець і ввімкнули струм. Моторний зойк прорізав кабінет. Лені на мить здалося, що у неї полопалися всі судини. Сльози покотилися градом, а слідчий сміявся. Він завів патефон, і звуки шаленого джазу заглушали крики Бур'янової. В перервах між новою пластинкою гестаповець з чисто німецькою пунктуальністю запитав:

— Не передумала? — Ні.

Нічого не добившись, фашисти кинули Бур'янову в загальну камеру, де вже сиділи її товариші-підпільники: Таня Сідлерова, Тоня Жабо, Надія Філіпович, Ніна Лисак, Олена Тимошенко. Всі вони знали: з цієї камери є тільки один шлях — на розстріл. Але місяця тузи не було. Ввечері, коли припинялися виклики на допити і страти — влівогоса співали революційних пісень, згадували по черзі улюблені вірші, читали їх напам'ять.

КОЖНИЙ день наближав перемогу, прискорював визволення. Та одночасно кожний день виривав життя все нових і нових патріотів. Першою розстріляли Олену Тимошенко. Коли за нею прийшли, вона спокійна піднялась з нар, міцно потисла руки товаришам.

— Прощайте, друзі. Як хочеться жити!

Одни за одним покидали камеру Таня Сідлерова, Тоня Жабо, Тамара Даренко, Надія Філіпович, Ніна Лисак. Більше вони не повернулися. А 22 листопада о третій годині дня викликали Олену Захарівну Бур'янову. На подив усіх через кілька хвилин вона знову появилася у камері.

— Я не знаю, куди мене поведуть, — сказала комсомолка. — Мою партію повезли...

Через десять хвилин за Леною прийшли. На цей раз вона не повернулася. Розстріляли її біля сахарівського мосту на околиці Кіровограда.

Бузувирські катування, зловісні погрози, навіть смерть виявились безсилими перед вірністю Батьківщини. Ті з кіровоградців, хто особисто знав Олену Бур'янову, назавжди збережуть в пам'яті образ чистої, щирої до друзів і нещадної до ворогів людини. Для тих же, хто не встиг узнати її, нехай вона стане прикладом мужності і відданості своїй землі, своєму народові.

«Пазіон» — по-іспанськи людина, яка без квитка, «зайцем» проїжджає в поїзді або на якому-небудь іншому транспорті. Виявивши полізна, його, як правило, висаджують на першій же зупинці або ще й оштрафують.

Днями з таким «зайцем» зіткнулися службовці гаванського аеропорту. Ним виявився 13-річний бразильський хлопчик з Ріо-де-Жанейро, якого звали Педро. На здивоване запитання стюардеси Педро Паоло де Араху промовив:

— Я хотів бачити Фіделя.

Для здійснення свого задуму Педро довелося дещо придумати. Встано-

„Я ХОТІВ БАЧИТИ ФІДЕЛЯ“

вивши, який літак повинен вилетіти в Гавану, він почав за ним стежити. Коли робітники, заправивши машину паливом і всім необхідним, розійшлися, а черговий біля трапу загавився, Педро швидко шмигнув у літак. Це було о другій годині ночі. Він відкрив дверці туалету і повернувся засувку, на якій було написано «зайнято». Там Педро в легкій безрукавці просидів кілька годин.

Коли маленького полізна виявили, висаджувати його було вже пізно: вінзу, під літаком, виднілась Гавана.

— Я прочитав про революцію Фіделя в бразильських газетах, — розповів Педро. — А в газеті «О глобо» я бачив великий портрет Фіделя.

Кубинці не змогли відмовити відважюму хлопчині, який здійснив заради здійснення своєї мрії далеку і ризиковану подорож. Педро зустрівся з Фіделем Кастро. Вони подивилися один на одного, посміхнулись, наче старі знайомі і обнялись. Потім вони жваво розмовляли і їли морозиво. Педро розповів все, як було, і попросив не вислати його.

— Я дуже люблю своїх батьків, — сказав він. — Але я хотів би вчитися на Кубі.

Спочатку Педро мріяв стати моряком. Прибувши на Кубу і познайо-

мившись особисто з прем'єр-міністром Кастро, бразильський хлопчина вирішив вчитися на адвоката. (Кастро за освітою юрист). Прем'єр-міністр Куби порадив своєму новому знайомому придбати технічну спеціальність.

Фідель Кастро послав телеграму батькам Педро, які живуть в Ріо-де-Жанейро (його батько — водій трамвая), попросив не турбуватися за сина і повідомив, що при першому ж їх бажанні він буде доставлений в Бразилію. Якщо батьки захочуть, вони можуть відвідати Педро в Гавані. У своїй відповіді батьки подякували прем'єр-міністрові за батьківське піклування, згодилися, щоб Педро вчився на Кубі, хоч їм боляче пережити розлуку з сином.

Педро не розстається з Фіделем, великим другом кубинських хлопчаків. Він з'явився з ним в Гаванському університеті, де Кастро повинен був виступати. Прем'єр-міністр представив студента свого супутника. Педро вже франтував у формі бійця повстанської армії: він вирішив приміряти зручний одяг багатьох кубинців, та так в ньому і залишився. Педро відвідав школу, побував у гостях у кубинців. Деякі сім'ї запрошували його жити в них один чи два тижні. Та Педро вважає за краще бути ближче до чудового, веселого і доброго кубинського прем'єр-міністра.

— Фідель — хороший, — говорить він всім жителям Гавани. — Революція також. Тому що вона дає будинки і школи біднякам.

Е. ЕЛЬШОВ.
м. Гавана.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

У ФІНАЛІ спартакиади з плавання обласної ради ДСГ «Спартак» взяло участь 11 команд. В результаті боротьби на водних доріжках побито два обласних рекорда Лесюдан Кобцем: на сто метрів вільним стилем і на цю ж дистанцію в залізній на спині. Шість спортсменів ввійшли в розрядні нормативи.

На знімку: переможці змагань (зверху вниз) Володимир ЦУРКАН, Галина ЖУРАВЛОВА і Вадим РУМЕЙКЕР.
Фото Н. САВРАНЬКОГО.

Вісті з відусіль

ДЕЛІ. Англійський альпініст Денніс Девіс і непалець Таші підкорили Гімалайський пік Пушце (7692 метри), на який ще ніколи не ставала людська нога.

Як передає із Катманду кореспондент газети «Таймс оф Індія», більшість альпіністів з світовим іменем розглядають це досягнення як одне з найвидатніших в історії альпінізму.

ЛОНДОН. Рекордсмен Європи і Британської імперії в штовхання ядра Артур Роу послів снаряд на 18 м. 34 см. Це — краще досягнення в Європі в нинішньому сезоні.

Свій рекордний результат — 19 м. 10,8 см. Роу показав на змаганнях у Берліні в жовтні минулого року. Зараз Роу мріє штовхнути

ядро на 19 м. 80 см, а при невдачі він думає кинути легку атлетіку і стати гравцем регбі.

ПЕКІН. Національний рекорд КНР в жимі для штангістів напівлегкого ваги був поліпшений на зональних змаганнях в Ухані. 18-річний студент із Чунціна Ден Го-їнь вижав 108 кілограмів, поліпшивши на 0,5 кілограма попередній всекитайський рекорд.

ВІЛЬНІОС. У змаганнях спіннінгів Литви брало участь 180 рибалок. Найбільшу рибу — шукую вагою в 6,3 кілограма — спіймав капітан корабля Клайпедського морського риболовського флоту Микола Табаков. Він і завоював звання переможця республіканських змагань.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 38.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

Газета виходить у середу, п'ятницю і в неділю.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня І. Г. М. Димитрова Облвидаву, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00670. Зам. № 4468.

Головне управління професійно-технічної освіти при Раді Міністрів УРСР
КІРОВОГРАДСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1 (будівельне училище)
ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

Училище готує: штукатурів, мулярів, теслярів, малярів, електромонтерів.

Строк навчання два роки. Учні забезпечуються безплатним обмундуванням та харчуванням.

Приймаються юнаки та дівчата 1945—1946 років народження.

Гуртожитком учні не забезпечуються.

Вступаючі до училища повинні подати: заяву, автобіографію, паспорт, свідоцтво про народження, 4 фотокартки, свідоцтво про закінчення 7—8 класів та характеристику з школи.

Документи приймаються до 1 серпня 1961 року.

Початок навчання 1 вересня 1961 р.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, № 3.

ДИРЕКЦІЯ.